

vents i glaçades i per descansar una estona quan la feixuga feina del camp els aixafava. També les utilitzaven per guardar raïms. Penjats al sostre es conservaven sense malmetre's molt de temps i, fins i tot, esdevenien panses.

Quan canta la xitarra sota els rajos caniculars del sol estiuenc, quan els llargardaixos, les serps i les sargantanes es belluguen neguitosos pel camp escalfat, els rústecs pagesos languedociens troben la frescor i la pau interior ajaguts dins les capitelles, recordant els esforços i penúries dels seus avantpassats, aïllant-se del brogit de l'esbojarrada vida ciutadana i gaudint, encara que sigui poca estona, d'una vida que els costa

abandonar i que ja no es troba enlloc. És el que em van manifestar tres pagesos vuitantins que encara hi van per passejar, mantenir-se en forma i tafanejar un poc els escasos esdeveniments que ocorren a frec dels camins rurals.

L'origen d'algunes capitelles es deu als pastors, que des de sempre n'han bastit a frec de la xarxa dels camins transhumants. Es distingeixen perquè, adosat a la capitelle, hi ha un tancat sense sostre fet també de pedra, on s'estejaven els ramats mentre el pastor i els gossos ho feien a l'interior de la barraca. Poca diferència hi ha entre aquests tancats i les nostres corralisses.

Easa fundada en 1860

CARNICERÍA - CHARCUTERÍA

C/ Nueva, 41 • Tel. 964 426 132

LES COVES DE VINROMÀ (Castellón)